

på det her område i mange år frem. Og det synes jeg er lidt ærgerligt, for der er da både det ene og det andet sted et stort behov for, at der sker noget på det her område.

Vi har været glade for at lave aftaler med regeringen på det her område. Vi synes, at vi har lavet en god aftale, ligesom vi også var meget glade og tilfredse med de ændringer, som vi lavede i det tidligere regeringssamarbejde, da vi var i regering med S. Nu er vi så i opposition, men det har ikke forhindret, at vi har lavet nogle gode og konstruktive aftaler med regeringen på dagpengeområdet og på arbejdsmarkedsområdet i det hele taget.

Men der er da stadig væk masser af hjørner, hvor jeg som Radikal kan se, at man kan gå hen og byde på, hvor man kunne gøre det anderledes i noget, som mere eller mindre direkte er koblet op på vores dagpengesystem. Lad mig nævne efterløn, obligatorisk medlemskab af a-kasse, årsindkomstmodel, barselfond.

Der er sådan set en række punkter, hvor det kunne være interessant at føre en dialog om, hvad skal der ske fremover, og ikke nøjes med at sige: Det vil vi ikke snakke om. Højest vil vi snakke om det lige før et valg. Og jeg ved godt, at sandsynligheden er meget, meget lille for, at man lige før et valg vil gå ud og komme med et bud på grundlæggende ændringer eller noget, der minder om bare store ændringer, eller i hvert fald noget, der kunne tolkes som værende store ændringer, for vi er jo derude, kan man se på regeringens reaktionsmønstre, at det, der kan tolkes som værende store ændringer, også selv om regeringen ikke selv mener, at det er store ændringer, er nok til at vælte korthuset.

Med hensyn til f.eks. efterlønnen har Det Radikale Venstre den holdning, at den bør vi se efter i sømmene. Vi har en landsmødevedtagelse, som siger, at man bør skille sig af med efterlønnen. Det er ikke noget, der har den store fremtid i det her Folketing. Det er jeg nok klar over, i hvert fald ikke så længe, Det Radikale Venstre har den størrelse, som vi har. Men derfor forhindrer det os vel ikke i at synes, at vi bør tage den diskussion, som bl.a. vismændene peger på at vi bør tage, nemlig at her skal vi have fat, her bliver vi nødt til at kigge på andre måder at gøre det på.

Det behøver ikke nødvendigvis i første omgang at være afskaffelse. Det kunne også være en diskussion af, om man f.eks. kan røre ved det element, der hedder større grad af modregning i forhold til, hvad man har af pensioner ved siden

af. Det kunne være en mellemløsning, som faktisk kunne sikre det, alle er enige om, nemlig at der er en eller anden mulighed for folk, som i større eller mindre grad er nedslidte, når de når 60-årsalderen, for at trække sig tilbage, uden at de pludselig står uden et forsørgelsesgrundlag, sådan at man samtidig kan sige, at de pågældende får en større form for medansvar selv. Det gælder også, fordi vi jo kan se, at flere og flere faktisk kommer op i at have nogen rimelig gode pensionsordninger og derfor selvfølgelig godt kunne være med til selv at bidrage med noget.

Obligatorisk medlemskab af a-kasse har vi været inde på tidligere. Det kunne vi også godt tænke os at diskutere fra Det Radikale Venstres side. Det kan jeg forstå på Venstres ordfører at man ikke vil diskutere fra Venstres side, i hvert fald er det ikke Venstres politik, men beskæftigelsesministeren – det kvitterer jeg så til gengæld for – har sagt, at han egentlig synes, det er interessant nok at tale om det, og har opfordret til, at Velfærdskommissionen tager det op som et af sine emner at kigge på, hvordan vi kan løse problemet med, at der tilsyneladende også er for mange kontanthjælpsmodtagere – ja, det er netop kontanthjælpsmodtagere – som, kunne det se ud til, spekulerer i, at de har kontanthjælpen og derfor ikke behøver at være medlem af en a-kasse.

Det er jo på mange måder direkte usolidarisk over for alle dem, som selv er med til at finansiere det a-kasse-system, vi har. De, der finansierer det og solidarisk melder sig ind, også selv om de måske ser ud til at have en meget, meget lille risiko for at ryge ud i arbejdsløshed, er dog medlemmer, men ud over det skal de oven i købet måske finansiere det for nogle, som spekulerer i, at det ikke er nødvendigt for dem, fordi vi har et rimelig lukrativt kontanthjælpssystem.

Det må være muligt, at vi kan diskutere sådan nogle ting, uden at vi skal skyde hinanden i skoene, at det er løftebrud på den ene eller anden måde.

Årsindkomstmodel? Jamen det havde den tidligere regering på bordet. Der skete så ikke så meget, men det er stadig væk radikal politik, at vi godt kan diskutere den. Det er, og jeg er fuldstændig enig med den konservative ordfører, et oplagt forenklingselement, som man burde kigge på.

Obligatorisk barselfond har vi flere gange lanceret fra Det Radikale Venstres side. Har det direkte sammenhæng med dagpengesystemet eller ej? Jeg mener, at det i hvert fald ligger i pe-